

man paa et andet Sted maaffe er noget tilbøielig til at tillægge Udviklingen i en vis Del af Landet større Betydning end Udviklingen i en anden Del, kan det efter min Mening være forklarligt og forvarligt, at man paa det Sted, hvor man har den Opfattelse, i Modjætning dertil søger at gjøre den Mening gjældende, at der er ligesaa megen Grund til at sørge for Udviklingen i den sidstnævnte Landsdel, og derfor fastholde, at Udviklingen skal følges i begge Landsdele. Men hvorledes det end maatte forholde sig hermed, om der har været Grund til fra først af at opstille denne Forbindelse mellem de to Løve eller ikke, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at efter den Stilling, Landsthinget har indtaget til Sagen, kan Folkethinget ikke lade være at fastholde sin tidligere Position. Dersom Folkethinget nu vilde træde tilbage fra den, saa vilde Folkethinget — jeg kunde her fristes til at bruge et populært Udtryk og sige — lade sig lætte Stolen for Døren, og det synes jeg ikke, at Folkethinget skulde gjøre. Landsthinget har ført det andet Lovforslag tilbage til den Form, hvori det indkom her til Folkethinget første Gang, uden at tage det mindste Hensyn til, hvad der i den Sag er fremkommet fra dette Thing, og Argumentationen er den, at da Landsthinget en Gang har sagt sin Mening, saa skal der ikke tages Hensyn til, hvad Folkethinget har vedtaget i den Sag. Det forekommer mig ikke at være en Udtalelse af den Art, at Folkethinget derefter kan føle sig opfordret til uden videre at strække Geværet overfor Landsthinget. Der var i det andet Thing stillet Forslag om, at man skulde lade Sagen hvile til næste Rigsdagsamling, fordi der viste sig saa megen Uoverensstemmelse mellem de to Thing, og jeg kan tilføie mellem Medlemmerne af det samme Thing indbyrdes. Den Opfattelse kan jeg forstaa. Det havde været rimeligt, til en vis Grad imødekommende, om man havde fulgt den ærede Forslagsstiller i dette hans Forslag, men det har man ikke gjort; man har skudt det til Side og sagt: Vi bryde os ikke om, hvad et stort Mindretal i Landsthinget har ment, og hvad et overvældende Flertal i det andet Thing har ment; ville I have Loven i denne Samling, saa I tage den saaledes, som vi sende Eder den og ikke anderledes. Det forekommer mig, at overfor denne Position kan Folkethinget ikke godt opgive den Stilling, det tidligere har indtaget, og jeg skal føie til, at det forekommer mig, at der ikke kan være stor Betænelighed ved at indtage denne Stilling. Betæneligheden skulde jo nærmest være for den Sags Bedkommende, som for

Tiden er under Behandling, nemlig Jernbanen fra Næstved til Slagelse, men for det Første vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at det er blevet udtalt i det andet Things Betænkning, og det maa jo antages, at det andet Thing har sluttet sig dertil, at man forudsætter, at der ikke kan blive Spørgsmaal om at skride til Udførelsen af Slagelse — Næstved Banen i indværende Aar. Man har givet dette Udtryk deri, at man har forandret Tidsfristene 1889 til 1890. Forholdet er altsaa saaledes, at man ikke kan forudsætte, at der i den kommende Sommer vil kunne ske Noget til Gjennemførelse af denne Sag, men saa kan der heller ikke ske nogen Ulykke ved, at det ikke i dette Dieblit vedtages, at denne Bane skal bygges. Der kunde være Grund til at frygte for Opsættelsen, dersom der noget Steds havde viist sig alvorlig Modstand mod denne Lov, men det har der jo ikke. I dette Thing har man lige saa vel som i det andet Thing udtalt sig for en Bane fra Slagelse til Næstved. Om altsaa Vedtagelsen i Lovform ikke kommer nu, men først ad Aare, saa synes jeg ikke, at det giver Anledning til at blive bekymret for den omtalte Banes Bedkommende. Paa den anden Side forekommer det mig, at der kunde vindes Noget ved, at der gives Tid til en nærmere Undersøgelse. Thi lad saa være, at der ikke kan være saa meget Tvivl med Hensyn til Retningen af Slagelse — Næstved Banen, som der er med Hensyn til Jernbanelinien i Himmerland, saa er det dog unægteligt, at der ogsaa i Slagelse — Næstved Sagen er fremkommet Spørgsmaal, hvormed der i alt Fald fra flere Sider jynes at kunne ønskes nærmere Oplysninger. Der er foreslaaet at vedtage i det andet Thing, at Beløbet 3,370,000 Kr. skal forhøies til 3,500,000; det er altsaa en Forskjel paa 200,000 Kr. Det kunde dog maaffe være ganske hensigtsmæssigt at prøve, om det er nødvendigt at foretage denne Forhøielse af 200,000 Kr. Men særlig vil jo intet Medlem af dette Thing have glemt, at under anden og tredje Behandling af Slagelse — Næstved Banen blev for Alvor reist det Spørgsmaal, om det virkelig var rigtigt at godkjende Planeringen af Stationerne, navnlig Slagelse Station. Forslaget blev i sidste Dieblit taget tilbage af Forslagsstillerne, men jeg kan ikke tro Andet, end at der er mange Medlemmer, der ligesom jeg have den Fornemmelse, at dette Spørgsmaal dog maaffe nok kunde trænge til lidt nærmere Undersøgelse. Dette vil altsaa ogsaa kunne vindes ved, at denne Sag ikke bliver særdisg i Aar, at der saaledes kan blive Veilighed til at faae dette Spørgsmaal undersøgt, inden